„Danskeren",

et ugentligt Nyheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika,

udgivet af

DANISH. LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

„Danskeren" udkommer hver Onsdag.

Pris pr. Aargang i de Forenede Stater $1.50; til Udlandet $2.00.

Bladet betales i Forskud. Bestilling, Betaling, Adresseforandring og alt andet angaaende Bladet adresseres:

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

Redaktør: Harald Jensen.

Entered at the Post Office at Blair, Nebr., as second-class matter.

Advertising Rates made known upon application.

Almanak.

Aar efter Kristi Fødsel 1900.
Aar efter Verdens Skabelse 5900.
Aar efter Reformationen 383.

April — 30 Dage.

1 S.	**5. Søn i Fasten,** Mariæ Bebudelses Dag. Gl. Tekst: Ésajas 7, 10—15 og Luc. 1, 26—38. Ny Tekst: 1 Kor. 1, 21—31 og Luc. 1, 46—56.
2 M.	
3 Ti.	
4 O.	„Se! vi gaa op til Jerusalem, og alle de Ting, som ere skrevne ved Profeterne skulle fuldkommes paa Menneskens Søn".
5 To.	
6 F.	
7 L.	
8 S.	**Palme-søndag.** Gl. T.: Jes. 2, 5-11, Matth. 21, 1-9. Ny T.: Heb. 12, 1-8, Marc. 14, 3-9.
9 M.	„Hosannah, den Davids Søn! Velsignet være den, som kommer i Herrens Navn".
10 Ti.	
11 O.	
12 To	**Skærtorsd.** G. T.: 1 Kor. 11, 23-29, Luc. 22, 14-20. N. T.: 1 Kor. 10, 15-17, Joh. 13, 1-5.
13 F.	**Langfredag.** Kristi Lidelseshistorie. Ny Tekst: Ésajas 53.
14 L.	
15 S.	**Paasked.** G. T.: 1 Kor. 5, 7-8, Marc. 16, 1-7. N. T.: Es. 118, 19-29, 1 Pet. 1, 3-9, Matth. 28, 1-8.
16 M.	**2den Paasked.** G. T.: Ap. 10, 34-41, Luc. 24, 13-35. N. T.: 1 Kor. 15, 12-20, Joh. 20, 1-8.
17 Ti.	
18 O.	„Vi ere altsaa begravne med ham ved Daaben til Døden, paa det at, ligesom Kristus er opreist fra de døde ved Faderens Herlighed, saa skulle og vi vandre i et nyt Levned".
19 To	
20 F.	
21 L.	

„Og Maria sagde: Min Sjæl ophøjer Herren; og min Aand fryder sig i Gud, min Frelser; thi han har set til sin Tjenerindes Ringhed.

Thi se, nu herefter skulle alle Slægter prise mig salig; thi han, den Mægtige, har gjort store Ting imod mig, og hans Navn er helligt; og hans Barmhjertighed varer fra Slægt til Slægt over dem, som ham frygte" (Luc. 1, 46—50).

Folkevise.

Der mylrer mig op af Mulde
De vaagnende Spirer smaa
Fra alle de Ord, der fulde
Som Sæd i min Hjærtevraa.
Thi takker jeg dig, min Kriste,
Som smæltende Sollys gav,
De ikke den Lod skulde friste
At fryses i Vintergrav.

Og kommer for vekslende Vinde
De Byger med Rusk og Regn,
Og mangelund Solen blinde:
De væder dog tørkede Egn.
Thi takker jeg dig, min Kriste,
Som Himlens Sluser brød,
De Spirer ej Væksk skulde miste
Ved idelig Glædes Glød.

Og raser de vildene Vejre,
Saa Spirer brydes ved Rod
— Dog uden en Strid ingen Sejre;
Ved Kamp faas mandelig Mod.
Thi takker jeg dig, min Kriste,
Som knækker ej brudte Liv,
At hærde og værge du vidste
De Spirer til lovende Liv.

Og sniger den arge Fjende
Med Synde-Sæden sig hid,
Og saar sit Ugræs herinde,
Guds-Sæden dog kvæler hans Nid.
Thi takker jeg dig, min Kriste,
Som ondt har til Baade vendt.
De Spirer ej toge mod Liste;
Hans sule Færd blev erkendt.

Det lakker ad Sommerlide
I spædelig, Spirer smaa!
Til Høstens Marker blir hvide,
Mod Solen I række Jer faa.
Thi beder jeg dig, min Kriste,
Som byder til Høst udgaa:
Lad ikke paa Naade det briste
For Sæden i Hjertevraa.

Haralb Jensen.

Det har været os til stor Glæde, at saa mange Venner har rigelig betænkt den fattige Enke, Mrs. Maria Rasmussen i Hamond, La.

Hjertelig Tak til enhver, som har givet hende en Gave. Det samlede Beløb udgør nu: $63.50.

Vi har sendt en lille Begyndelseshjælp ned til Enken — og, saa snart vi hører fra hende, vil det til nu indkomne Beløb blive afsendt.

Ogsaa haaber vi at kunne give de mange Venner, hun har vundet sig, lidt Underretning om, paa hvilken Maade, Pengene vil blive anvendte. Mere herom senere.

Gavelisten vil findes paa Side 8. Bidrag modtages endnu.

Amerikansk Grundtvigianisme.

Det har altid været iøjnefaldende, at Grundtvigianere havde mere Hjerte end Forstand. Men i Amerika opdager man til sin Rædsel, at Arten herovre har ikke Hjerte. Havde de saa endda Forstand. Om det tør haabes, faar Læserne dømme om.

Vi har et ganske lille Mellemværende med Redaktøren af „Kirkelig Samler". Det angaar vor „strømledende Plan". Vi har nemlig været saa — grundtvigiansk-historisk set — uheldig ikke at bede ovennævnte Redaktør om Forlov til at sidde i vor Gyngestol og under Tanker om, hvad nu „Danskeren" kunde gøre for de danske Indvandreres kirkelige Behov, faa fat paa den „strømledende Plan", som vi offenliggjorde i Nytaarsnummeret.

Hverken havde vi bedt om Forlov til at undfange Tanken, ej heller til at lade den gaa i Trykken.

Frembeles har vi — atter grundtvigiansk-historisk set — været uheldig nok til ikke at gennemstøve et Dusin Aargange af ovennævnte „Kirkelig Samler" for om mulig paa nogle af de skimlede Blade fra 1880erne at finde en eller anden Østergaardsk Tanke om Emigrantmission.

Overfor et saa frygteligt Uheld ser vi ingen anden Udvej end at gaa til Bekendelse: det kunde aldrig have faldet os ind at hente Ideer i „K. S.", endnu mindre at lade en god Tanke gaa i Vasken, fordi en eller anden os ubekendt Mand for mange Aar siden havde haft en rimelig Tanke, der væsenlig blev paa Papiret.

Men — alligevel — en Smule Forstand havde vi dog ventet at finde hos en Redaktør af „K. S." Hjerte har vi forlængst opgivet at finde hos ham, slig som han er vred, blot fordi „Danskeren" kom et Par Uger før ham selv med den „strømledende Plan".

Men Forstanden kulminerer i sin Springskhed i sidste „K. S." Thi man kan finde sig i, at den, der kommer sidst til Mølle og derfor faar sidst malet, sender een et lille, mindre-elskværdigt Sideblik.

Men — man kan ikke andet end beklage hans Forstand, naar han kan mene, at Forholdet kan „passende vendes om til", at den Plan, som først fremkom, „gaar ud paa det samme" som den der sidst fremkom.

„Passende" — aa, ja! — omtrent som Kineserne „passende" finder, at Højre er Venstre, at sort er hvidt. Men i Tænkningens Verden kan kun det være passende, at det sidste kan „gaa ud paa det samme" som det første. Ikke omvendt. Tænk ellers om Æggene en Dag gav sig til at lægge Høns. Herhen hører ogsaa den ovennævnte Redaktørs Jammer over det Ord: „Plagiat". Javist var det slemt, om sligt Ord skulde have været brugt imod ham, men det er det jo netop ikke. Vi skrev udtrykkelig: ellers blev det nok Plagiat og ikke Lighed.

Og-Grunden til vor Skrivemaade er just, at „K. S."s Red. øjensynligt var bange for, at vi skulde have beskyldt ham for Plagiat. Nej! — som vi tidligere har erklæret — der hersker hos os ikke ringeste Tvivl om, at Pastor Østergaards Artikel havde ligget et helt Aar i Skrivebordsskuffen. — Derfor erklærede vi, at det var ikke Plagiat.

Men — vi tvivler om, at vor ærede Modpart forstaar Dansk mere; (jfr: „thi det er, hvad Plagiat mener — skal være: betyder").

Endvidere er han i næsten samme Aandedræt gnaven over, at „Danskeren" har et Skriftsted paa Redaktionsspalten og at vi i sin Tid anholdt den samøse Skildring af „Grand View", hvori en gammel Elev fortalte om, at Skolen vel stundom havde lidt for meget Religion, men — „der er aldeles ingen Pres, det er frit for enhver, og man ringeagter ikke en andens Overbevisning."

For os staar det imidlertid klart, at Benyttelsen af Skriftsteder hører helt vel sammen med, at man anholder slige Ytringer. Thi Skriften er lige stik imod, at „enhver bliver salig ved sin Tro."

Naar Pastor O. taler om, at „Fordrejelser er dog vel ikke en mere uskyldig Form af Løgn end nogen anden" — saa giver vi ham fuldstændig Ret. Men hvorfor fordrejer han saa hele Sagen og lader ganske artigt, som om Fejlen i det Stykke laa hos „Danskeren". Nej! ingenlunde. Fejlen ligger hverken hos „Dsk.", ej heller — som det forsøgsvis ogsaa fordrejes — hos hin Mand — men hos Skolen.

Dog — alt i alt — Pastor O. synes at lide i høj Grad af den speciel norsk- og dansk-amerikanske Syge, der hedder „Mistænkeligheden" (jfr. Stk. om Pastor J. Pedersen). Sat sapienti d. e. „Danskeren" forstaar det og tier for Fremtiden.

Et lille Opgør med Past. Kr. Østergaard.

I „Kirkelig Samler" for 20. Marts har Past. Østergaard taget fat paa mig, fordi jeg i „Danskeren" havde anket over, at han i „K. Samler" havde givet det Udseende af, at „Den danske Kirke" skulde have mange flere Kommunikanter (Altergæster) end „Den forenede Kirke". Og i Anledning af, at jeg havde henstillet til Mænd i vort Samfund at fremkomme med nøjagtig Oplysning om Samfundets Størrelse, har Østergaard set sig beføjet til at udbryde: „Men ved Past. Pedersen da ikke selv Rede derpaa? Hvor kan det da være min Pligt at vide det?"

Hertil har jeg at svare: nej, i det enkelte, angaaende de bestemte Tal, har jeg ikke Rede paa det, kan ikke have det; men jeg ved saa meget om det, at jeg er klar over, at Østergaards Fremstilling og Gætning i „K. Samler" var falsk, og jeg tror ogsaa, at han selv er af samme Mening. Og naar han saa spørger, hvordan det kan være hans Pligt at vide det, naar jeg ikke ved det, saa vil jeg hertil svare, at jeg har ikke givet mig af med at holde „Mandtal" over de to omtalte Samfund, men det har Østergaard. Og enhver, som træder offentligt op og vil belære andre om den Slags Ting, har vist den Pligt først selv at gøre sig nøjagtig bekendt med Sagerne; enten det, eller ogsaa holde sig hjemme med sine Oplysninger.

Dette er saa alt, hvad jeg ønsker at sige om den Sag. Men naar jeg forrige Gang tog til Orde imod Østergaard, saa var det ene og alene fordi jeg syntes, at han var ved at slaa sig til „Ridder" paa „Den forenede Kirke"s Bekostning. Og slige Ting er ikke for gode at paatale, og jeg mener ogsaa, de bør paatales, og det enten de kommer fra Ringsted i Iowa, eller de udgaar fra noget andet Hovedkvarter.

J. Pedersen,
Yankton, S. Dak.

Angaaende den strømledende Plan.

I „Danskeren" og i „Kirkelig Samler" har der i den sidste Tid været skrevet om at lede Indvandrerstrømmen fra Danmark i den rette Retning her i Amerika. Det er en god Sag. Lad der blive handlet i den. Om denne Strømledelse havde Pastor Andersen, Brooklyn et Stykke i „Kirk. Saml." for første Marts. Det er nærmest et Avertissement af Fortidens Tilløb mod en Strømledelse. I dette Stykke siger Pastor Andersen: „Den foren. Kirke" blev dannet, og jeg kom med; men med Hensyn til Emigrantmissionen, som jeg havde virket i siden 1878, var der ingen Brug for mig — der var fuldstændig Taushed, som om jeg slet ikke havde været til. Pastor Kildsig blev udnævnt til Emigrantpræst. Denne Udtalelse er misvisende.

Naar det hedder: „Den foren. Kirke" blev dannet og jeg (Pastor Andersen) kom med," da maa det bemærkes, at Pastor Andersen kom ikke med, men var med. Han var en af de første, som begyndte at arbejde for „Den foren. Kirkes" Dannelse, og han gik over i den ved dens Stiftelse.

„Pastor Kildsig blev udnævt til Emigrantpræst." Ja; det gjorde han. Dog maa vi mindes, at det var ikke „Den foren. Kirke", der udnævnte ham. Han blev ansat i Brooklyn i Forsommeren 1896, adskillige Maaneder før „Den foren. Kirke blev dannet.

„Den foren. Kirke" havde ingen Brug for Pastor A. i Emigrantmissionen, fordi den forholdt sig taus over for ham i den Sag. Denne Udtalelse giver det Udseende af, at „Den foren. Kirke" har ved sin Taushed affat Pastor Andersen som Emigrantmissionær. Men det er ganske bestemt ikke rigtigt for Pastor A. at sige saaledes. De Arbejdere, som øvede en Gerning i „Kirkesamfundet" eller i „Nordkirken" ved „Den foren. Kirkes Stiftelse, fik ikke nogen fornyet Kaldelse til at fortsætte deres Arbejde efter dens Stiftelse. Jeg har aldrig hørt om, at Pastor Kildsig blev kaldet anden Gang til sin Gerning som Emigrantpræst; han blev saaledes ogsaa „forbigaaet i Taushed" og dog blev han ved med sit begyndte Arbejde, som Pastor Kjær nu fortsætter. Pastor N. L. Nielsen var Missionær mellem Indianerne allerede i „Kirkesamfundets" Tid, før „Den foren. Kirke" blev stiftet. Han gik med Samfundet over i „Den foren. Kirke" og har tilhørt den og arbejdet som dens Missionær siden, skønt han — saa vidt jeg ved — aldrig har faaet fornyet Kaldelse som dens Missionær. Han fortsætter under Guds Velsignelse, hvad der var begyndt, før „Den foren. Kirke" blev til. Og jeg kan ikke se andet, end at Forholdet mellem Pastor Andersen og „Den foren. Kirke" er at stille aldeles lige med de nævnte Eksempler.

Pastor Andersen kan ikke med Rette sige, at „Den foren. Kirke" ikke har Brug for ham som Emigrantpræst, fordi den ikke har kaldt ham som saadan. Pastor Andersen blev som Medlem af „Nordkirken" Medlem af „Den foren. Kirke" fra Begyndelsen, og hvad Arbejde han havde i Gang, før „Den foren. Kirke"s Dannelse, kan han sikkert roligt fortsætte uden fornyet Kald til det, forvisset om, at „Den foren. Kirke" har Brug for ethvert kristeligt lutherskt Arbejde til vort Folks Gavn og Frelse, enten det saa øves af ham i Brooklyn eller af nogen anden noget andet Sted.

J. M. Hansen.

Fra Kredsmødet i Sioux City.

Som tidligere meddelt, holdt den vestlige Iowakreds sit Foraarsmøde i Sioux City, Iowa, fra den 15. til den 18. Marts.

Til Stede var Præsterne L. Mathiasen (Kredsens Formand), P. M. Petersen, J. Petersen, N. S. Nielsen, A. C. Weismann, N. Damskov (Stedets Præst) samt Gudmund Grill, foruden en Del tilrejsende Venner fra de forskellige Menigheder omkring Sioux City.

Endvidere glædede Samfundets Formand, Pastor G. B. Christiansen, os med et kort Besøg. Han kom Lørdag Morgen og rejste igen samme Dags Aften.

Kredsmødet aabnedes med Gudstjeneste Torsdag Aften, hvor Pastor L. Mathiasen prædikede over Gal. 6, 7—8, om at saa i Kødet og Aanden.

Fredag Morgen talte Pastor J. Pedersen over Mark. 9, 17—29, og Fredag Eftermiddag indledede Pastor Mathiasen Emnet Ap. G. 16, 14, som efterfulgtes af en livlig Samtale.

Fredag Aften holdtes Altergang, hvor Pastor J. Pedersen holdt Skriftetale over Rom. 11, 33, „O Rigdoms Dyb", og jeg prædikede over Salme 124, 7 og tjente ved Alterbordet.

Lørdag Morgen holdt Pastor G. B. Christiansen Morgenandagt ud fra Jerm. 15, 16, hvorefter Past. N. S. Nielsen indledede det andet Emne, Joh. 7, 37—38 om de levende Vandstrømme, som efterfulgtes af Forhandling hele Eftermiddagen og en Del af Aftenen. Dagen sluttedes med en Prædiken af Pastor A. C. Weismann over 4. Mos. 10, 29—32.

Søndag Formiddag prædikede Pastor P. M. Petersen til Højmesse, hvorefter der optoges et Offer til den forenede Kirkes Indre-Mission.

Søndag Eftermiddag holdt Pastor A. C. Weismann Børnegudstjeneste, og Pastor L. Mathiasen talte et lille Ord til de unge.

Søndag Aften talte først Pastor N. S. Nielsen, hvorefter de forskellige Præster talte et lille Afskedsord, og jeg sluttede Kredsmødet, da Formanden var rejst hjem Søndag Aften før Slutningsmødet, paa Grund af et Ildebefindende.

Torsdag, Fredag og Lørdag Aftener var Kirken næsten fuld, og om Søndagen, især dog om Aftenen, var den fyldt indtil Trængsel.

Torsdag Eftermiddag holdt de tilstedeværende Præster Konvent, hvor følgende Emne drøftedes: „Hvorledes skal Præsten bedst udføre sin missionerende Gerning."

Paa Indbydelse fra St. Peters og Bethlehems Menigheder, Willow Creek, Iowa, vedtoges det at holde Kredsens Efteraarsmøde i nævnte Menigheder, i sidste Halvdel af September Maaned.

Endvidere vedtoges som Kredsens Emne til Efteraarsmødet: „Guds Børns Livssamfund med Herren (Col. 3, 3), og indledes af Pastor N. Damskov, Sioux City.

Emnet til Præstekonventet vedtoges ogsaa, nemlig: „Hvad forstaas ved Lovens Prædiken og Lovens Forhold til Evangeliet, indledes af Pastor J. Pedersen, Yankton, S. Dak.

Det var velsignede Dage i den danske Kirke i Sioux City, og vi rejste derfra med Tak til Herren for hans rige Naade, men ogsaa med Bøn om, at der af Jesu Venners Liv maatte flyde mere af de levende Vandstrømme.

Gudmund Grill,
Sekretær.

Fra Kredsmødet i Lincoln, Nebr.

Torsdag den 1ste Marts samledes en Del til Kredsmøde i „Vor Frelsers Menighed"s Kirke i Lincoln, Nebr. Aftenen blev benyttet til korte Taler og Bøn. 7 af Kredsens Præster gav Møde. Desuden havde vi Besøg af Samfundets Formand Fredag Aften.

Fredag Formiddag ved Aabningsgudstjenesten prædikede Pastor Østergaard fra Ruskin over 7. Kap. i Dommernes Bog med særlig Henblik paa den Strid, som maa føres af Guds Folk i Verden.

Eftermiddagen benyttedes til Drøftelse af Kredsens Emne 1. Tim. 3, 16. Følgende er et kort Uddrag af Indledningen og Udviklingen: Til en Bygning høver en solid Grundvold. I Matth. 7de fortæller Jesus om en daarlig Mand, som byggede sit Hus paa Sand, det faldt og dets Fald blev stort, og om en anden, der byggede paa en Klippe, en god Grundvold. Derfor kunde det Hus blive staaende og trodse Vandløbene. Der behøves en bærende Kraft. Saaledes i Guds Hus, Menigheden, der er noget som er Sandhedens Pille og Grundvold v. 15. Uden dette kan Huset ikke bestaa. I dette Ord viser han os, hvad der kan bære: „Stor er den Gudfrygtigheds Hemmelighed, Gud er aabenbaret i Kød". Djævelen forsøger vel paa at bedaare og bortforklare, men mod Sandheden formaar han intet. Der er 6 Sætninger i Verset. De 2 første forklarer, hvad der er vor Saligheds Grundvold, de indbefatter Guds evige Tilværelse. En anden Side er aabenbaret i vort Kødes Lignelse, han (Herren) optraadte i vort Sted; det er Grundnerven i den kristne Lære. Kun den, der har bøjet sig ved den Helligaands Naadegerning, kan skue ham i Jesu Kristi Retfærdiggørelse. De 4 sidste Sætninger er Udtryk for de forskellige Ytringer i Guds Hus. „Vi saa ham, men havde ingen Lyst til ham", siger Profeten (Es. 53), naar han taler om Jesu jordiske Ringhed. Men Englene saa ham i et andet Lys for Eks. ved Fødselen, da den himmelske Hærskare jublede. De saa ham ved Lidelsen og ved Graven som Forsoneren. De saa ham de 40 Dage efter Opstandelsen, ved Himmelfarten. De har hyldet ham, de vidste, han var Gud, aabenbaret i Kød; „prædiket blandt Folkene": Det er Indholdet af Prædikenen paa Jord blandt Nationerne, som Ordene lød: „gaar ud og prædiker alle Vegne Synderne Forladelse i hans Navn". Denne Prædiken er „troet i Verden". Efterat Disciplene var gaaet ud med den, er den troet i Verden. Alle Vegne, hvor den er prædiket, har den fundet Orelyd; trods al Modstand, har der altid været nogle, for hvem den er bleven det glade Budskab til Sjæles Frelse. „Optagen i Herlighed". Det er det sidste Led. Saa vendte han tilbage til Herligheden. Det er en underfuld skøn Tanke, at han er optagen i Herlighed, hvorfra han vil være med sine alle Dage indtil Verdens Ende.

Der er ingen, som kan lægge en anden Grundvold, end den, som lagt er, men vi kan bygge paa den. Saa bliver da Spørgsmaalet: bygger du og jeg paa denne Grundvold? Er Kristus aabenbaret i vort Liv; thi naar dette sker, saa kan det ikke skjules. Men nu viser Virkeligheden os jo, at den store Hemmelighed: Gud aabenbaret i Kød er for saa mange Mennesker en ligegyldig Ting. Undernes Under spørger man ikke om. Og dog læser vi i Sal. 2, 7. om en Raadslagning, som fandt Sted i Himlen. Det gjaldt Menneskeslægtens Frelse. Gud kunde jo have overladt Mennesket til sig selv, men da blev der holdt Raad. Resultatet blev, at Guds Søn vilde paatage sig at frelse Slægten, forlade sin Herlighed (Filip. 2). Han beder om i Joh. 17, at de maa være eet, lige som Faderen og han er eet. — Der er andre Mennesker, for hvem dette store bliver noget dagligdags. Der kan prædikes atter og atter, og dog synes det at være forgæves. Før Nikodemus var Spørgsmaalet om den store Hemmelighed blevet levende. Han søgte hos Herren selv og derfor fandt han ogsaa. Gør du ligesaa, selv om du skal bruge Natten dertil. Søg ham der, hvor han er at finde; I hans Ord og Sakramenter, gennem Bøn og de helliges Samfund.

Menighedens Emne:

„De vigtigste Kendetegn paa et Guds Barn efter Guds Ord", blev drøftet til megen Glæde for vistnok en stor Del af Tilhørerne. For Kortheds Skyld skal jeg tillade mig, at inddele Indholdet af Drøftelsen deraf i følgende 5 Punkter:

1. Troens fulde og faste Forvisning er det indre Kendetegn. Aanden vidner med vor Aand, at vi er Guds Børn.

2. At man elsker Herren og hans Gerning og ikke vil bytte denne Herlighed bort for nogen eller noget i denne Verden.

3. At man har sit Hjem i Guds Menighed og gerne vil indtage Mariasædet ved Jesu Fødder.

4. At man kan glædes sammen med Guds Børn, naar en Synder frelses.

5. At Livet bærer Vidnesbyrd om, at man har udvalgt den gode Del, som ikke skal tages fra os.

Disse Punkter har alle deres Begrundelse i Guds Ord. Skriftsteder kunde nævnes, men Læseren bedes selv om at finde disse.

Søndag Formiddag var der Altergang med Højmessegudstjeneste i Kirken.

Aftenen var Slutningsmødet, hvor alle Præster talte et Ord til Afsked.

Herren være takket for det skønne Møde, og Menigheden i Lincoln skal have tak for sin Gæstfrihed imod os tilrejsende.

J. Markussen,
Sekr.

Fra Kirke og Skole.

Pastor Storjohan har været paa en Rejse i Syd Amerika for at undersøge Forholde vedrørende Sømandsmissionen. Paa Vejen til New York, hvor han nu opholder sig, opholdt han sig en 3 Ugers Tid i Havana i samme Øjemed.

Wartburg Børnehjem af „General Council" modtog i forrige Aar Gaver til et Beløb af over $23,000, medens Udgifterne beløb sig til mindre end $13,000.

Det britiske og udenlandske Bibelselskab har taget Skridt til at forsyne de fangne Boere med Bibler i det hollanske Sprog.

Paa Spaniens Budget for Aaret 1900 er opført 11 Millioner til Ophold af Præster, Munke og Nonner og kun 3 Millioner til offentlige Skoler og Universiteter. — Intet Under, at Landet er nedsunket i Uvidenhed og Fattigdom.

Pastor Holm ved „Vor Frelsers Menighed", Racine, har paa Grund af nedbrudt Helbred opsagt sin Gerning der.

Frit Land!

I den danske Koloni paa „Soo" Banen

I WARD COUNTY, NORD DAKOTA.

450 Danske har taget Land i denne Koloni, udvalgt af Kirkesamfundets Komite, og af disse har allerede 300 bosat sig der. Endnu haves der godt Land nær Stationer.

Der tiltrænges danske Forretningsmænd i Byen Bowbells i Settlementet.

Billige Erkursioner med Landsøgere, under Ledelse af Nelson Lawson, „Soo" Banens danske Emigrationsagent, afgaar fra Minneapolis (Milwaukee Depot) Onsdagen den 14. Marts, Tirsdag den 20. Marts, Onsdag den 28. Marts og Onsdag den 4. April Kl. 9.40 om Morgenen.

Ligeledes haves Prærieland i Minnesota og Dakota, og **billigt** Skovland i Wisconsin og Michigan paa „Soo" Jernbanen. Lave Jernbanepriser. — Skriv efter Landkort og illustrerede Forklaringer til

D. W. CASSEDAY,
Land and Industrial Agent "Soo" Ry,
Minneapolis, Minn.

Smukke, danske Præstekraver
(200 Par) leveres til den billige Pris $2.15, portofri. Kraver opsættes for 65c. portofri.
Miss C. Strauck,
1814—17th Ave. So., Minneapolis, Minn.